A XVI-a EDIȚIE A CAMPIONATULUI EUROPEAN DE BASCHET

Incertitudini napolitane

De mai bine de trei decenii, cu o regularitate întreruptă doar de război, campionatele europene de baschet reunesc cele mai bune reprezentative ale bătrînului continent. La început, cu un număr destul de mic de echipe, întrecerea a stîrnit, treptat, un interes tot mai mare și, pe măsura răspîndirii acestui joc sportiv, a crescut și numărul participantelor, fapt care a determinat F.I.B.A. să organizeze turnee de calificare. Indiferent de sistemul de desfășurare a competiției, întrecerile au consemnat, în marea majoritate a cazurilor, superioritatea baschetbaliștilor sovietici. Din 1947, la Praga, ei au cedat o singură dată medaliile de aur, în 1955, cînd, la Budapesta, echipa de aur a Ungariei, condusă de marele Greminger, s-a impus cu autoritate. Printre protagoniste au figurat mai întotdeauna reprezentativele Cehoslovaciei, Bulgariei, Iugoslaviei și, în ultima vreme cea a Poloniei.

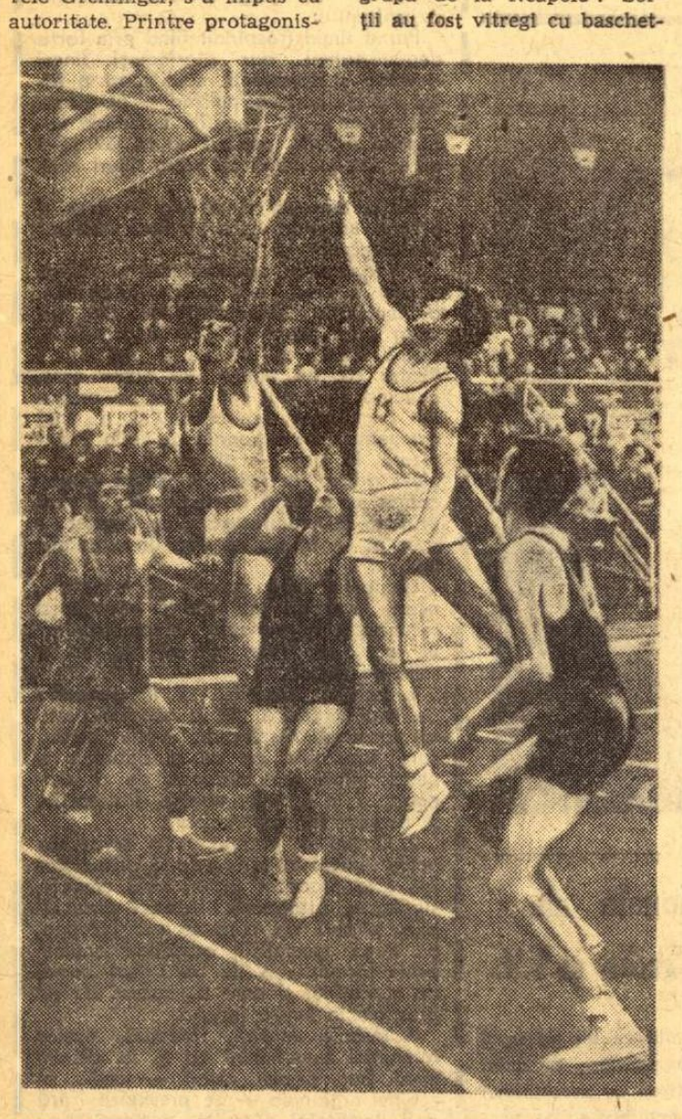

Baschetbaliștii români se pot mîndri cu faptul că au luat parte la ediția inaugurală, în 1935, la Geneva. În condițiile grele de pregătire existente pe atunci, ei au avut mai mult o participare simbolică și, în consecință, s-au clasat pe ultimul loc. Din 1947, echipa României va absenta o singură dată de la startul marii dispute, iar performanțele se vor ridica uneori la un nivel apreciabil. La Sofia, de pildă, ocupă un onorabil loc 5, iar la unele din edițiile următoare doar ghinionul și acel fatal joc al cifrelor și al clasamentelor o împiedică să realizeze o performanță pe măsura calității jocului practicat și care i-a atras unanime aprecieri din partea specialiștilor. Nu același lucru se poate spune despre evoluția echipei României la ediția din 1965, de la Moscova, cînd, datorită comportării slabe, a ocupat locul 13, la fel ca în 1953, tot la Moscova. Acum doi ani, însă, s-a petrecut reabilitarea mult așteptată prin victoriile decisive asupra Iugoslaviei și Finlandei și clasarea pe locul 5.

Ce se va petrece acum, în grupa de la Neapole? Sorții au fost vitregi cu baschetbaliștii noștri, aruncîndu-i în aceeași grupă cu selecționata țării gazdă și cu formațiile Cehoslovaciei, Poloniei, Spaniei și Israelului. Dintre acestea, primele trei au o valoare recunoscută pe plan mondial, iar Spania, întotdeauna o adversară incomodă, se prezintă acum cu un lot întărit prin acordarea dreptului de joc celebrului Luyk, de origine americană. Cum se va comporta echipa noastră în compania unor parteneri atît de valoroși? Vor fi în stare jucătorii noștri înalți să țină pasul cu giganții celorlalte selecționate? Unele rezultate din ultima vreme (victoria asupra Bulgariei și pierderea la limită, după prelungiri, a partidei cu Iugoslavia la Balcaniada de la Salonic, înfrîngerile la diferențe mici înregistrate în fața Italiei și Poloniei în turneul de la Palermo) ne dau speranțe. Vor fi ele împlinite? Pentru aceasta trebuie să așteptăm zilele fierbinți de la Neapole, decisive pentru performanța finală a reprezentativei României la cea de-a XVI-a ediție a campionatului european.

Turneul cadeților

Cu ocazia celei de a XVI-a ediții a campionatului european, federația italiană de specialitate organizează Turneul cadeților, dotat cu trofeul „Ennio Nociti". Competiția este rezervată jucătorilor născuți în 1952 și mai mici. Întrecerile se vor disputa în localitatea Nocera, situată lîngă Napoli, cu participarea reprezentativelor Austriei, Cehoslovaciei, R. F. a Germaniei, Poloniei, Spaniei și Italiei. Jocurile au loc între 24 și 29 septembrie.

Cum s-au calificat; programul meciurilor din grupe pînă la finale

Dintre cele 12 finaliste, selecționatele U.R.S.S. și Italiei s-au calificat direct, prima ca deținătoare a titlului european, cealaltă ca reprezentantă a țării organizatoare. Celelalte 10 formații finaliste au susținut, în prealabil, meciuri de calificare în cadrul a 5 grupe, primele două clasate în fiecare grupă obținînd cinstea de a participa la etapa finală a competiției.

Iată rezultatele și clasamentele grupelor:

MATARO: **Spania: 93–52** cu Elveția, 78–64 cu Belgia, 91–42 cu R.A.U., 72–68 cu Bulgaria; **Bulgaria: 77–61** cu R.A.U., 93–60 cu Elveția, 88–67 cu Belgia; **Belgia: 70–62** cu R.A.U., 79–48 cu Elveția; **R.A.U.: 77–61** cu Elveția. **Clasament:** 1. Spania, 2. Bulgaria, 3. Belgia, 4. R.A.U., 5. Elveția. S-a retras Maroc.

HAARLEM: **Iugoslavia: 114–69** cu Anglia, 108–47 cu Scoția, 69–55 cu România, 81–65 cu Olanda; **România: 80–69** cu Olanda, 98–44 cu Scoția, 91–61 cu Anglia; **Olanda: 87–72** cu Anglia, 103–76 cu Scoția; **Anglia: 71–53** cu Scoția. **Clasament:** 1. Iugoslavia, 2. România, 3. Olanda, 4. Anglia, 5. Scoția.

SALONIC: **Israel: 69–52** cu Finlanda, 85–63 cu Austria, 76–50 cu R.F.G., 66–70 cu Grecia; **Grecia: 69–55** cu R.F.G., 63–62 cu Finlanda, 60–66 cu Austria; **Austria: 82–75** cu R.F.G., 63–53 cu Finlanda; **R.F.G.: 74–60** cu Finlanda. **Clasament:** 1. Israel, 2. Grecia, 3. Austria, 4. R.F.G., 5. Finlanda.

BUDAPESTA: **Polonia: 91–57** cu Albania, 75–65 cu Turcia, 66–61 cu Franța, 84–74 cu Ungaria; **Ungaria: 69–58** cu Turcia, 69–62 cu Franța, 61–54 cu Albania; **Turcia: 72–67** cu Franța, 81–56 cu Albania; **Franța: 71–59** cu Albania. **Clasament:** 1. Polonia, 2. Ungaria, 3. Turcia, 4. Franța, 5. Albania.

STOCKHOLM: **Cehoslovacia: 82–55** cu Danemarca, 123–63 cu Islanda, 78–64 cu Suedia; **Suedia: 79–51** cu Islanda, 82–70 cu Danemarca; **Islanda: 51–49** cu Danemarca. **Clasament:** 1. Cehoslovacia, 2. Suedia, 3. Islanda, 4. Danemarca. S-a retras R.D.G.

PROGRAMUL

GRUPA A — NEAPOLE

27 septembrie

ora 19,00: ceremonia de deschidere
ora 19,30: Italia — Spania
ora 21,15: Israel — Polonia
ora 23,00: Cehoslovacia — România

28 septembrie

ora 17: Cehoslovacia — Israel
ora 19: România — Italia
ora 21: Polonia — Spania

29 septembrie

ora 18,30: România — Israel
ora 20,30: Italia — Polonia
ora 22,30: Spania — Cehoslovacia

30 septembrie

zi de odihnă

1 octombrie

ora 18,30: România — Spania
ora 20,30: Israel — Italia
ora 22,30: Polonia — Cehoslovacia

2 octombrie

ora 18,30: Polonia — România
ora 20,30: Italia — Cehoslovacia
ora 22,30: Spania — Israel

GRUPA B — CASERTA

27 septembrie

ora 19,00: ceremonia de deschidere
ora 19,30: Iugoslavia — Grecia
ora 21,30: Ungaria — U.R.S.S.
ora 23,30: Bulgaria — Suedia

28 septembrie

ora 18: Bulgaria — Ungaria
ora 20: Suedia — Iugoslavia
ora 22: Grecia — U.R.S.S.

29 septembrie

ora 18: U.R.S.S. — Suedia
ora 20: Grecia — Ungaria
ora 22: Iugoslavia — Bulgaria

30 septembrie

zi de odihnă

1 octombrie

ora 18: Ungaria — Iugoslavia
ora 20: U.R.S.S. — Bulgaria
ora 22: Grecia — Suedia

2 octombrie

ora 18: Bulgaria — Grecia
ora 20: Suedia — Ungaria
ora 22: U.R.S.S. — Iugoslavia

CUM SE VA JUCA MAI DEPARTE, PÎNĂ LA MECIURILE FINALE

După desfășurarea jocurilor din cadrul celor două grupe, echipele participante se vor întîlni în semifinale, după sistemul numit în cruciș. Adică, prima clasată din grupa A va juca cu a doua clasată din grupa B, prima clasată din grupa B, cu a doua clasată din grupa A. Apoi, învingătoarele vor juca între ele (pentru stabilirea clasamentului final. Evoluția participantelor în grupele de la Napoli și Caserta va fi decisivă, deoarece clasamentele vor stabili locurile pentru care se va lupta mai departe. Adică, reprezentativele clasate pe locurile 1—2 în grupe au șanse să ocupe locurile 1—4 în clasamentul final, cele clasate pe locurile 3—4 se vor întrece pentru locurile 5—8, iar celelalte vor decide ocupantele locurilor 9—12.

GAZDA CAMPIONATULUI EUROPEAN

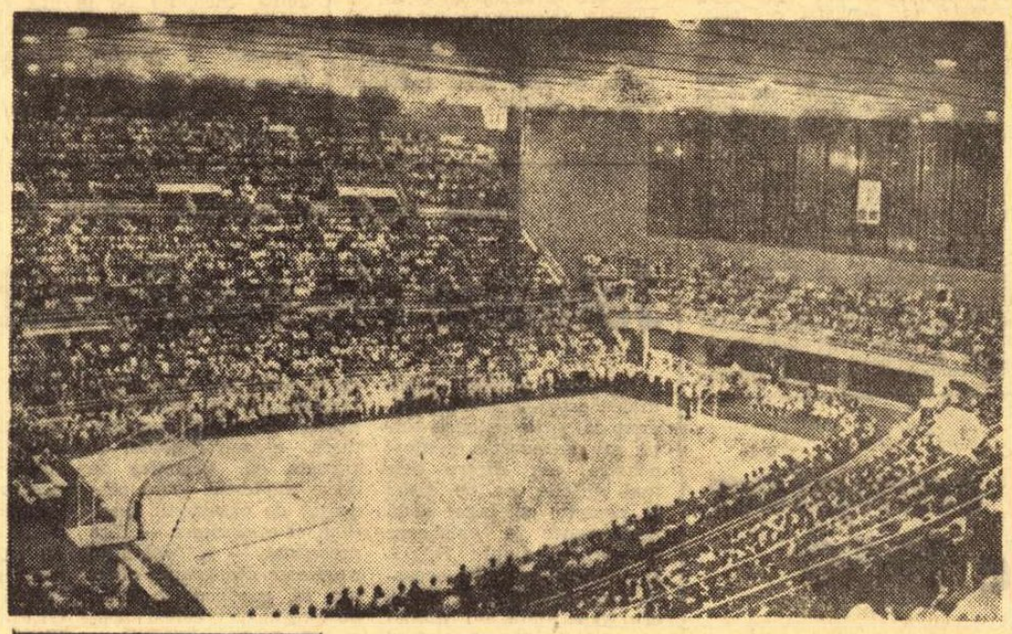

În fotografie, interiorul sălii Palazzo dello sport „M. Argento" din Neapole, cu o capacitate de circa 12 000 de locuri, unde se vor desfășura meciurile grupei A și, în continuare, semifinalele și finalele pentru locurile 1—6. Partidele grupei B, semifinalele și finalele pentru locurile 7—12 vor avea loc la Caserta (un orășel situat lîngă Neapole), într-o sală care va fi inaugurată cu prilejul campionatului european

CLASAMENTELE EDIȚIILOR ANTERIOARE

1935, la Geneva: Letonia, Spania, Cehoslovacia, Elveția, Franța, Belgia, Italia, Bulgaria, Ungaria, **România.**

1937, la Riga: Lituania, Italia, Franța, Polonia, Estonia, Letonia, Cehoslovacia, Egipt.

1939, la Riga: Lituania, Letonia, Polonia, Franța, Estonia, Italia, Ungaria, Finlanda.

1946, la Geneva: Cehoslovacia, Italia, Ungaria, Franța, Elveția, Olanda, Belgia, Luxemburg, Polonia, Anglia.

1947, la Praga: U.R.S.S., Cehoslovacia, Egipt, Belgia, Franța, Polonia, Ungaria, Bulgaria, Italia, **România**, Olanda, Austria, Iugoslavia, Albania.

1949, la Cairo: Egipt, Franța, Grecia, Turcia, Olanda, Siria, Liban.

1951, la Paris: U.R.S.S., Cehoslovacia, Franța, Bulgaria, Italia, Turcia, Belgia, Grecia, Finlanda, Olanda, Austria, R.F.G., Elveția, Danemarca, Portugalia, Scoția, Luxemburg.

1953, la Moscova: U.R.S.S., Ungaria, Franța, Cehoslovacia, Israel, Iugoslavia, Italia, Egipt, Bulgaria, Belgia, Elveția, Finlanda, **România**, R.F.G., Liban, Danemarca, Suedia.

1955, la Budapesta: Ungaria, Cehoslovacia, U.R.S.S., Bulgaria, Polonia, Italia, **România**, Iugoslavia, Franța, Finlanda, Turcia, Anglia, Austria, Elveția, Luxemburg, Suedia, R.F.G., Danemarca.

1957, la Sofia: U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, **România**, Iugoslavia, Polonia, Franța, Turcia, Italia, Finlanda, Belgia, R.F.G., Austria, Scoția, Albania.

1959, la Istanbul: U.R.S.S., Cehoslovacia, Franța, Ungaria, Bulgaria, Polonia, Belgia, **România**, Iugoslavia, Italia, Israel, Turcia, Finlanda, R.D.G., Spania, Austria, Iran.

1961, la Belgrad: U.R.S.S., Iugoslavia, Bulgaria, Franța, Cehoslovacia, Ungaria, **România**, Belgia, Polonia, Turcia, Israel, R.D.G., Spania, Finlanda, Olanda, R.F.G., Grecia, Suedia, Anglia.

1963, la Wroclaw: U.R.S.S., Polonia, Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria, R.D.G., Spania, Belgia, Israel, Cehoslovacia, **România**, Italia, Franța, Finlanda, Turcia, Olanda

1965, la Moscova: U.R.S.S., Iugoslavia, Polonia, Italia, Bulgaria, Israel, Cehoslovacia, Grecia, Franța, R.D.G., Spania, Finlanda, **România**, R.F.G., Ungaria, Suedia.

1967, la Helsinki și Tampere: U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria, **România**, Finlanda, Italia, Israel, Iugoslavia, Spania, Franța, Grecia, Ungaria, R.D.G., Belgia, Olanda.

MIHAI ALBU

Maestru emerit al sportului, căpitanul echipei naționale și al campioanei țării, Dinamo București, conducătorul de joc al reprezentativei, unul dintre cei mai tehnici și experimentați baschetbaliști ai României. Practică acest joc sportiv din 1950, cînd, la Sibiu, s-a inițiat sub supravegherea binecunoscutului antrenor Sigismund Ferencz. A

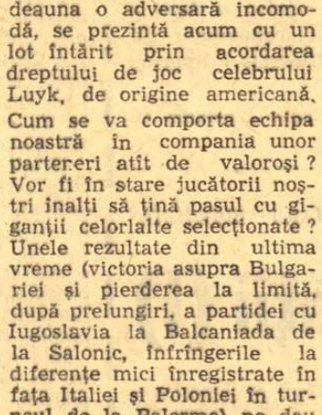

debutat în selecționata României în anul 1957, cînd nu împlinise 19 ani, în partida de la Atena dintre echipele Greciei și României. A înscris 6 puncte și de atunci a fost nelipsit din națională, cumulînd pînă acum 137 de întîlniri internaționale. Datorită comportării sale excepționale, Mihai Albu a fost selecționat în reprezentativa Europei, alcătuită din cei mai buni jucători ai formațiilor participante la „Cupa campionilor europeni". Baschetbalist tehnic, sobru, lucid, Albu a devenit cu timpul un excelent coordonator de joc și un sprijin moral al team-ului românesc.

DRAGOȘ NOSIEVICI

Despre Dragoș Nosievici s-a spus întotdeauna că este lipsit de calități fizice. Și, totuși, în ciuda detentei reduse și a taliei destul de modeste pentru un baschetbalist (1,86 m), el s-a remarcat de-a lungul anilor nu numai prin siguranța cu care a înscris coșurile, deseori în momentele cheie ale unei partide, ci și prin capacitatea de a recupe-

ra, alături de parteneri sau adversari evident mai înalți. Inițiat în baschet din 1951 de către prof. Stela Rusu, a debutat în națională în 1958, în sala Floreasca, cînd România a învins Iugoslavia, pe atunci cu o formație de aur (regretatul Koraci, Daneu, Djurici, Djerdja, Gordici etc.). Despre Nosievici se spune pe bună dreptate că a fost unul din factorii determinanți ai ei. arii României pe locul 5 la ultimul campionat european, fapt reliefat de altfel și de ziarul finlandez „UUSI SUOMI" după victoria de la Helsinki asupra Iugoslaviei: „Dragoș Nosievici și publicul finlandez au condus România la victorie".

O echipă de ingineri, funcționari și profesori de educație fizică

Vă prezentăm datele personale ale componenților lotului nostru național.

MIHAI ALBU — maestru emerit al sportului, funcționar, născut în 1938, înălțime 184 cm, 137 meciuri internaționale, joacă la Dinamo București.

RADU DIACONESCU — maestru al sportului, inginer, 1944, 186 cm, 75, Dinamo București.

GHEORGHE NOVAC — maestru al sportului, funcționar, 1945, 198 cm, 78, Dinamo București.

DRAGOȘ NOSIEVICI — maestru al sportului, inginer, 1938, 186 cm, 148, Steaua București.

EKEHARD JEKELY — maestru al sportului, inginer, 1945, 194 cm, 89, Steaua București.

MATEI RÜHRING — maestru al sportului, inginer, 1942, 180 cm, 36, Universitatea Cluj.

CONSTANTIN DRAGOMIRESCU — maestru al sportului, funcționar, 1943, 187 cm, 22, Dinamo București.

TITUS TARĂU — maestru al sportului, profesor de educație fizică, 1946, 198 cm, 62, Steaua București.

MIHAI DIMANCEA — maestru al sportului, profesor de educație fizică, 1940, 178 cm, 33, Steaua București.

ADOLF CERNEA — maestru al sportului, funcționar, 1941, 196 cm, 51, Dinamo București.

FRANCISC DIKAY — tehnician, 1943, 201 cm, 11, Politehnica Brașov.

PETRU CZMOR — funcționar, 1947, 196 cm, 32, Steaua București.

Antrenor: prof. ALEXANDRU POPESCU

Medic: dr. TEODOR MINESCU

Prezentare de Dumitru STĂNCULESCU

În Editura C.N.E.F.S. a apărut

„OLIMPIADA MEXICANĂ"

O evocare palpitantă a ultimei ediții a Jocurilor Olimpice — un amplu reportaj din țara „Șarpelui cu pene" MEXICO — MERIDA — ACAPULCO — un volum de peste 400 de pagini, bogat ilustrat.

Jaloane ale mediocrității (I)

(Urmare din pag. 1)

educați în acest spirit, le este total străin acel „macte animo" indispensabil. Deși resursele fizice și replica stearsă a adversarului le puteau permite un randament superior, ei au abandonat pur și simplu lupta, stîrnind compătimirea publicului. Cei ce pregătesc pe sportivii noștri au neglijat, se pare, elementul psihologic care, deseori, poate fi hotărîtor în obținerea victoriei. În nici un caz o nedreptate de arbitraj nu poate fi suficientă pentru explicarea unor înfrîngeri, cu atît mai mult cu cît acestea vin din partea unor adversari mult inferiori.

MAI MULTE... MOAȘE!

Se știe că o mare importanță în volei o are conducerea echipei de pe margine. Prin inspirația (mai bine zis, prin priceperea) antrenorului de a da indicațiile cele mai potrivite de pe marginea terenului, de a face schimbările ce se impun în anumite momente, de a cere „timpul de odihnă" atunci cînd se cuvine, echipa poate să-și redreseze jocul și să-și sporească randamentul. Am observat cu regret că, în ce privește formația noastră, acest lucru se face în... contradicție. După ce antrenorul Tănase Tănase dădea indicații tactice (bune sau rele), echipa urma cu totul altele, impuse de jucători! Este vorba de neîncredere în aceste indicații, de lipsă de autoritate a antrenorului? Poate și de una și de alta. Altfel nu se întîmplau situații care — sincer vorbind — frizează comicul. Și, bineînțeles, rezultatele nu pot fi altele. Dacă antrenorii Matsudaira, Jenter și toți ceilalți își impun cu fermitate punctul de vedere, intervențiile lor fiind totdeauna salutare, la noi, în schimb, jucătorii au latitudinea să aprecieze ca nepotrivită tactica prescrisă de conducătorul echipei?

Cînd se va ajunge și în cadrul lotului național masculin la stabilirea unei conduceri unice a echipei?

REZERVELE

La „Cupa Mondială" au fost prezenți 12 voleibaliști români. Cîți dintre ei își meritău cu adevărul locul? Puțini! Aproape că, socotindu-i, nu am putea înfiripa un sextet. Pentru ce atunci au fost purtați pe drumuri (și pe cheltuială) jucători pe care nu s-a pus de la început bază? Am văzut echipa R.D.G. folosind pe toți cei 12 jucători și nescăzînd valoric, prin aceasta, pe parcursul partidelor. De asemenea, formațiile japoneză și sovietică. Orice rezervă introdusă în teren aducea, dacă nu un spor calitativ, cel puțin un plus de energie, de prospețime. În schimb, la noi, utilizîndu-se în meciurile importante doar 2—3 rezerve (mereu aceleași și mult sub valoarea titularilor), schimbările nu constituiau decît un prilej de odihnire a unuia dintre jucătorii de bază, iar valoarea echipei scădea simțitor. Corbeanu și Tănăsescu au fost duși la Berlin mai mult pentru a face încălzire în Sportforum decît cu conștiința că ei pot fi cîndva sau cumva folositori echipei. Am remarcat că, de fapt, rezervele echipe noastre sînt fără excepție complexate de situația lor, nu știu cît de hotărîtoare pot fi într-un meci. De pildă, Tîrlici — ajuns în această postură — nu mai este cel pe care îl știam, Rauh, Vraniță și ceilalți trăiesc, de asemenea, complexul rezervei pentru că nu înțeleg și nu au fost făcuți să înțeleagă că, în majoritatea cazurilor, de ei depinde soarta unui meci, că victoria sau înfrîngerea stau mai mult pe umerii lor decît pe cei ai titularilor. Și poate că n-au înțeles acest lucru nici antrenorii lotului. Acum însă s-au convins, probabil, că nu întîmplător pe foile de arbitraj sînt trecuți mai mult de șase jucători.

Anunț

Școala de specializare postliceală de antrenori

Secție serală ***Secție fără frecvență***

Durata 2 ani

Concurs de admitere

5-10 octombrie 1969

Înscrierile se primesc zilnic în perioada 26.IX—4.X.1969, între orele 10—13, la sediul C.N.E.F.S., Sectorul pregătirea cadrelor, str. Vasile Conta 16, București, telefon 11 79 70 interior 186.

Pentru anul școlar 1969/1970 se primesc înscrieri după cum urmează:

— LA SECȚIA SERALĂ pentru disciplinele: fotbal și atletică grea (se primesc candidați numai din București).

— LA SECȚIA FĂRĂ FRECVENȚĂ pentru disciplinele: atletism, box, fotbal, haltere, judo, lupte, scrimă și tir.

Actele necesare:

— cererea candidatului;

— certificat de naștere — copie legalizată;

— diploma de bacalaureat sau certificatul de absolvire — în original;

— adeverință de clasificare sportivă minimum categ. a II-a;

— buletin de analiza sîngelui și rezultatul examenului radiologic;

— certificat medical eliberat de circumscripția medico-sanitară;

— 2 fotografii 4/6.

Concursul de admitere va consta din următoarele probe:

— lucrarea scrisă la antomia și fiziologia omului (materia cuprinsă în programa liceelor de cultură generală);

— probe practice la specializare.

Informații suplimentare se primesc cu ocazia înscrierii.